

בבית המשפט העליון

רע"ב 7468/20

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש: יגאל עמיר

נ ג ד

המשיבים: 1. מדינת ישראל
2. שרות בתי הסוהר

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 1.10.2020 בעת"א 35266-04-20 שניתן על-ידי כבוד השופט א' משניות

בשם המבקש: עו"ד רוית מוחבר

החלטה

1. בפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 1.10.2020 (עת"א 35266-04-20, השופט א' משניות). בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את עתירתו של המבקש כנגד הגבלות שהוטלו על שיחות הטלפון שהוא רשאי לבצע מבית הסוהר.

2. כידוע, המבקש, המוגדר כאסיר בטחוני, מרצה עונש מאסר עולם בגין הרשעתו ברצח ראש הממשלה יצחק רבין ז"ל. לצורך דיון בבקשה שבפני לא אדרש להחלטות קודמות שנגעו לניהול שיחות טלפון על-ידו, ובכלל זה החלטה על הפסקת שיחות הטלפון שלו למשך חודשיים בעקבות שיחת טלפון בעלת אופי פוליטי שניהל מבית הסוהר (ראו: רע"ב 6390/19 עמיר נ' שירות בתי הסוהר (6.10.2019)).

3. מקורו של ההליך שבפני בעתירה שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי ובה עתר לשלושה סעדים: ביטולה של החלטה עדכנית לפיה שיחות הטלפון שלו יוגבלו לבני

משפחה מקרבה ראשונה בלבד, השוואת משך הזמן שבו הוא מורשה לשוחח בטלפון בכל יום למשך הזמן שניתן ליתר האסירים באגף שבו הוא כלוא, וכן מתן אפשרות לקיים שיחות וידאו ב"זום", אף זאת בהשוואה לאסירים אחרים.

4. בית המשפט המחוזי קיבל באופן חלקי את העתירה, במובן זה שקבע כי משך הזמן שיינתן למבקש לשיחות טלפון בכל יום ישווה למשך הזמן הניתן ליתר האסירים באגף שבו הוא כלוא. בית המשפט המחוזי קבע כי הגבלת השיחות של המבקש לפרק זמן קצר יותר מהווה צעד עונשי שנסב על מעשה שבגינו המבקש כבר נענש – כאשר נשללה ממנו האפשרות לקיים שיחות טלפון במשך חודשיים. עוד ציין בית המשפט המחוזי כי כבר בשנת 2008 נקבע ביחס למבקש, בהליך משפטי קודם, כי יש לאפשר לו לשוחח בטלפון באותו אופן שבו מורשים יתר האסירים הכלואים עמו באגף לשוחח בטלפון. לצד זאת, בית המשפט המחוזי דחה את יתר הסעדים שהתבקשו על-ידי המבקש. בית המשפט המחוזי קבע כי ההחלטה להגביל את שיחות הטלפון של המבקש לבני משפחה מקרבה ראשונה בלבד, כמו גם ההחלטה שלא לאפשר לו לקיים שיחות "זום", מבוססת על חוות דעת חסויה של השב"כ, אשר מצביעה על חשש לפגיעה בביטחון המדינה. בית המשפט המחוזי ציין כי המידע המופיע בחוות הדעת הוא מוצלב ומהימן, ועל כן, ההחלטה שהתקבלה היא סבירה ואין מקום להתערב בה.

5. בקשת רשות הערעור דנן נסבה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי. לטענת המבקש, הבקשה מעוררת שאלות עקרוניות הנסבות על "שימור התא המשפחתי בתקופה רגישה זו", כמו גם, על-פי הטענה, שקילת שיקולים פוליטיים על-ידי גורמי ביטחון. לגוף הדברים, המבקש מעלה שלל טענות כנגד ההחלטה בעניין הגבלת שיחות הטלפון שלו. בין היתר, המבקש טוען כי חוות הדעת המודיעינית שהוצגה על-ידי שירות בתי הסוהר גובשה רק לאחר שהתקבלה ההחלטה על הגבלת שיחות הטלפון על מנת להצדיק אותה בדיעבד, הגם שביסודה ניצבו שיקולים זרים. עוד טוען המבקש כי לא הייתה לו אפשרות להתגונן מפני הטענות שהועלו כנגדו בחוות הדעת החסויה שכן לא נמסרו לו פרפרזות מספקות. לבסוף, המבקש חוזר וטוען כי הוא מופלה לרעה ביחס לאסירים ביטחוניים יהודים אחרים, אשר מורשים לקיים שיחות "זום", וכי לא הוצג טעם מספק להבחנה בינו לבינם.

6. לאחר שעיינתי בבקשה על נספחיה, אני סבורה כי דינה להידחות. כידוע, רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי בעתירת אסיר אינה ניתנת כדבר שבשגרה, אלא רק במקרים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מנסיבותיו הפרטניות של האסיר (ראו למשל: רע"ב 4498/16 פלוני נ' שרות בתי הסוהר,

פסקה 7 (28.8.2016); רע"ב 3391/17 בן ברוך נ' מדינת ישראל - שירות בתי הסוהר, פסקה 7 (11.5.2017). חרף הנופך העקרוני ששיווה המבקש לטענותיו, הבקשה נעוצה בעניינו הקונקרטי ובהחלטות שהתקבלו בנוגע לשיחות הטלפון שהוא רשאי לקיים. כפי שהבהיר בית המשפט המחוזי בפסק דינו המפורט והמנומק, החלטות אלה התקבלו על בסיס מידע ייחודי בעניינו של המבקש, ואין כל הצדקה להתערבות בהן. בית המשפט המחוזי נדרש למכלול הנסיבות, וכפי שאף צוין, ראה לנכון לתת למבקש סעד חלקי.

7. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט"ו בחשוון התשפ"א (2.11.2020).

ש ו פ ט ת